

Контакт з дитиною задля безпеки в Інтернеті

При спілкуванні батьків з дитиною найважливішим є встановлення з нею емоційного контакту та довірливих стосунків. Своїм прикладом батьки вчать дітей критичному мисленню та адекватному сприйняттю інформації. Це і є запорукою безпечного користування дитини соціальними мережами.

Інтернет допомагає нам легко спілкуватися з друзями, родичами, знайомитися з новими людьми, навчатися і розважатися. Все це може мати інший бік. Часто всілякі небезпеки ховаються за вигідними пропозиціями, заманливими квестами та цікавим спілкуванням, тому батькам потрібно розуміти, що Інтернет може бути причиною не тільки фінансових втрат, а й психологічного насилля.

Перебування дитини в мережі досить важко контролювати, особливо якщо діти в цьому краще розуміються. Часто діти технічно грамотніші, але зовсім необізнані в питаннях психологічних впливів.

Небезпек в мережі багато:

- **інтернет залежність;**
- **секстинг** – інтимне листування й пересилка фото інтимного характеру. Сама по собі вона може бути між людьми, але вона може спричинити й конфлікти, шантаж, навіть довести дитину до самогубства, якщо співрозмовник погрожує оприлюднити це листування;
- **тролінг** – глузування з дитини та провокації;
- **фішинг** – інтернет-шахрайство, метою якого є отримати доступ до паролів і логінів користувача;
- **грумінг** – входження в довіру до дитини з метою зустрічі для вступу в сексуальні контакти;
- **смертельні квести**, метою яких провокація дитини до небезпечних вчинків або доведення дитини до самогубства;
- **кібербулінг: мобінг** – цькування групою людей;
- **картинг** – шахрайство з банківськими картками.

Всі ці впливи можуть бути небезпечними для психічного здоров'я дітей. Тому важливо навчити їх розпізнавати шантаж та маніпулятивну поведінку.

Старші діти легко уникають контролю батьків, бо вміють видалити історію відвідувань, створювати непрості паролі, виходять з усіх соціальних мереж, залишаючи смартфон без нагляду. Вони можуть мати декілька акаунтів і на кожному поводитися по різному, в залежності від настрою. Приміряти різні ролі для підлітка є нормою.

Нав'язливим контролем батьки тільки вчать підлітка ретельніше приховувати інформацію. Його пильність спрямована не на захист від зовнішньої небезпеки, а на захист від власних батьків. Все таки, найважливішим буде не втратити контакту з дитиною, що дає змогу убезпечити її не тільки у віртуальному просторі, а й у реальному. Дитина повинна знати до кого бігти, коли щось запідозрила, розгубилася або зрозуміла, що вчинила щось не те. Навіть розмовляючи про «групи смерті» батьки не повинні вести «просвітницьку роботу», а спонукати дітей розповісти про те, що їм відомо. Часто діти володіють більшою інформацією, ніж батьки і можуть вас заспокоїти.

Застерігати дітей потрібно без залякування та без образ, спираючись на критичне мислення. Дитина повинна довіряти батькам і знати, що її люблять.